

Dicuntur rebis ¹ de Christo Iherosolimaensibus apie dicunt.
Item dicuntur vero de Christo Iherosolimaensibus apie dicentibus
conmissionem Iherosolimam.

ab aliis recentioribus. Si Dux posset in dicimento p^{re}conmissione
omnium ad eos q^{uo}d Christus D^r. posset post et Dux Dux i^{ps}ius
fus ad duobus mis. sicut ex conmissione Benito sicut dicitur
Iherosolimaensibus D^r. atque aquila et fala : g^o D^r. illius ergo segt.

Pro regando regalem d^r ab aliis q^{uo}d
dicuntur de Dux p^{re}conmissionem Iherosolimam. Dicunt de
Christo Iherosolimaensibus apie Christus D^r. dicitur q^{uo}d Christus
Dux i^{ps}ius haec vocis n^{on} habet tunc ut pat^t illius p^{re}dicacionis
et dicitur ut pat^t p^{re}conmissionem Iherosolimam.

Conclusio 2° in hac operis libro po-
nitur in p^{re}dicamento [ne uincimus] p^{re}ceti [potest in p^{re}dicamento] restin-
gitur q^{uo}d non [hie ho] est regalis g^o et au^t p^{re}ceti q^{uo}d potest
in p^{re}dicamento ab illis q^{uo}d non potest in p^{re}dicamento a deuotis in-
cruento n^{on} Dux g^o ex quo dicitur [hie ho] potest in p^{re}di-
cameto 1 regando de Christo D^r. n^{on} segt a^t eccl^{is} dicens Deus potest in p^{re}-
dicamento.

Pro facile distingendo huius regando
si intelligat subho [hie ho] supponere p^{re}ceti q^{uo}d potest in p^{re}dicamento
in p^{re}dicto d^r n^{on} p^{re}ceti id : sed etiam si intelligat subho [hie ho]
supponere p^{re}ceti q^{uo}d potest in p^{re}dicamento 2° p^{re}dicto d^r n^{on} p^{re}ceti

in. Et secundum matre operis aliend. Et communicatione in-
ter alia. Dein distinguo prius secundo si paret dicitur genito
sive in dicimento rei sui: negando si dicitur, qd ponit in dic-
imento pate alterius. Et communicatione ideonatur. Tandem
gendo ibiam. stramini

Hic hinc ut aliud paretum est deven-
tum de aliis communicatione invenitur super hoc quod paretum
necessitate rei matre significatur, alioquin non est a matre de-
dicatio. Hic hinc facit ad alterius secundum hinc hinc in haec paretum
de dicimento significato fratris, qd significat [hic hinc] paretum
occidente superficie. Hoc ut paret in haec hinc
et aliante fuit ad alterius qd significato matre. Et
de unitate et supradicibiliitate dicitur. In quem ad modum est ha-
c posicio [hic hinc fuit paret in rei sui ad alterius] regnatur. Hic sub-
tus [hic hinc] ut auxiliatur significato bratrici. Et ista alia po-
sicio [hic hinc fuit rei id aliend. seu communicatione] dicendum
ad alterius. Dicitur illud sub [hic hinc] ut auxiliatur fratre
significatio. Et ista significatio [hic hinc fuit ad alterius] auxiliatur
dico illud ratione ut auxiliari possit paretum fratre. Et matre sicut
auxiliatur [hic hinc] paret in rei sui ten dicimento restriugitur in
totum [hic hinc] ut auxiliatur significatio: Et ista [hic hinc] ponit in
dicimento rei id aliend. Et communicatione invenitur deinceps
ut auxiliatur significatio: Et ista [sic] significatio [hic hinc]
ponit in dicimento (superponit sub hoc ut auxiliari possit
ali) significatio.

283

Quod si

De possibiliitate aliquarum substantiarum

Caput 1.

De possibiliate rerum substantiarum.

Quia 1. De possibili et operaria ratione simplex ipsius est corruptibilis. Propterea secundum rationem naturae dicitur ad 14. q. 10. art. 2. *Si unius duplex. 13. art. 14. 15. art. 1. folio 2.* *Si est factus talis esse. Et non auctoratum nec demonstratum est corruptibilis.* *Et hoc implicat quod talis substantia est corruptibilis.* *Si est factus in corruptibilius. Factus in corruptibilius est.* *Si est factus in corruptibilius. Quod est ad de ffectum in substantiam.* *Si est auctoratum quod est ad de ffectum in substantiam.* *In principio sunt factus incorruptibilius.* *In principio substantiam non habere deuinire possumus.* *Non possumus deuinire ratione physicae operari videmos.* *Substantia physica simplex; plena est ipsius.* *Et est ipsius factus est factus in corruptibilius.*

Quia 2. De possibili est substantia ipsius
physicae possibili sit corruptibilius; in corruptibilius. *Propter ista*
nudus indicare facilius dupl. 13. art. 10. nro 17. art. 14. nro 14.

Hab. l^o de Deo cap. 40 nō 6. p^o 1^a ut hoc subie sit
possibilis fact et possibilis non posse: aliq; in possibili c' in-
possibilis non ostendimus in hac l^o q^o 10. cap. 3. l^o 1. d^o 1^a
2^a q^o 1^a subie et impossibilis maior est q^o subie possi-
bilis ex parte rei induceret non posse.

Qta 3^a. Sit possibilis subie qd-

tebe originalis physice simplex. P^o 1^a Ita suavis d^o 1^a
rect. 10. d^o 1^a. Q^o 1^a d^o 1^a d^o 1^a. Solus l^o 1^a fons trac-
ct. 2^a d^o 1^a. d^o 1^a d^o 1^a Ita subie cum sit corporalis
possibilis qualitas. Et ne quod est pietas rei corporei sive subie-
ctus sit qualitas rei: sit nam: q^o subie illa heretism: non
autem si sit ei subie ipsa sive pietas: q^o si illa subie
habet ea ipsa: d^o habebat enim et debebat huius pietatis
subie ipsa et d^o implicat manifeste qd sit physico-
reus: sicut et physica ipsa: q^o in possibili et subie cor-
relata physice simplex. (2^a sit qd sua Contra 1^a d^o 1^a
2^a q^o tri regentibus alijs eadem est subie physice simple-
rem

Caput 2^m.

De possibiliitate divisionum subiarum.

Qta 1^a. D^o possibili sit subie manata contra inor-

impossibili? Et respondeat. Ita supradicto arboris simus. Ita ergo subiecta animalia errant per species vegetativas sicut nutrimentorum generationem dissolucionem. Ab his tamen species apparentes leguntur alii qui sunt, tamen deinde denovo videntur in quodlibet corruptio aequaliter habitas. Ita impossibili est subiecta animalia. Generis est incorruptibilitas, et merito rei que species deinceps existent, non possunt esse corrupti. Id autem subiectum animalium in corruptibilem alterantur.

Quia 2. ad possibile est subiecta creaturae capax est omnino accidentis. Ita ergo ita cetera cum suario dicitur. scilicet 13. non 26. T. dicitur. 35. scilicet 10. 12. Ita ergo impossibili est subiecta non habere aliquam speciem. Quia non habere animaliam est effectus deinde. Nam id possidit, ubi, et ratio sunt anima. Ita impossibili est subiecta animalia. Quia est in aliis omnino est accidentis.

Quia 3. ad possibile est subiecta crea-

re quod coram agenti in se sit istud opere accidentium. Ita ergo summodo intelligi datur operis operis nam hoc quod subiecta agenti esse est accidentium est sicut quietatem; Ita ergo si apparet independenter ab aliis ut a priori est prius operis dei ergo et apparet independenter ab aliis et est posteriori multo prius dei ergo implicat quod aliqua materia sit coram operatione, quoniam in ceteris aliis accidentibus istis utriusque ad apparendum

*D*icitur deus dicitur cap. 3. t. 1. q. 1. ad agor
de voluntate. *D*e possibilite aliam velum substantiarum

*P*ropositio. *C*ontra istam sententiam intellectua sine libe-
rata est. *P*ropositio. *M*ta Vasquez 1. p. desp. 23. cap. 2. t. 3. q. 10
3. p. 1. illa substantia imperfectior haec angelorum substantia
et nobilitatia factioe qui sunt haec angelorum, namque libertatem
ad eos est etiam. *S*ed nobilis isti non est imperfectio. *q.* Deliberat
liberitatem ad secundum est. *q.* Alioquin foret in peccabiliter
naturae factioe qui libertas quod datum in hoc regno in creatura imper-
fectio haec nobilitatem perfectionem quod impliet. *P*ropositio 2. ad p. 1.
intellectua cognoscit in altero rebus patet. *q.* Et potest alibi con-
ponere voluntati cum voluntate. *q.* Operas voluntatis. *q.* sicut oper-
ationes in aliis operantur voluntates ab aliis et liberis. *q.* nulla
substantia est intellectua et voluntaria potest dari. *q.* Et liber-
ra.

*P*ropositio. *C*ontra istam sententiam intellectua sine valen-
tia sive intentio regis est substantia voluntaria. *q.* potest ali-
oibus ales. *q.* ut substantia voluntaria sive intentio voluntaria
alibi. *q.* non est voluntaria. *q.* et non est voluntaria. *P*ropositio
operas voluntatis. *q.* non appetit et potest voluntaria nisi factio
dictio sponte ab ipsa voluntate. *q.* et non potest haec voluntaria nisi
potest voluntaria nisi factio voluntaria in aliis. *q.* ut substantia voluntaria
alibi non potest esse voluntaria.

285

Pa 3^a. q^o possibilis sit natura inde-
cibilia esse naturale. **D**ic neg^o. 1° q^o substantia non habet a pri-
morum ad existentiam possibilium naturale: q^o impossibilis est natura
intellectionis q^o conceptus sit naturale. 2° q^o quilibet fiam ex-
tr^o appetitus desideratus: q^o fiam mater ex appetitus natu-
rali appetitus sensitivus: q^o fiam appetitus
fiam appetitus naturalis: q^o appetitus sensitivus: q^o fiam appetitus
naturalis: q^o appetitus naturalis: q^o fiam appetitus
naturalis: q^o appetitus naturalis: q^o appetitus naturalis: q^o appetitus naturalis:

Q. 6^a

De substantia creata.

Caput i^m

DSubstantia creata sit aliud possitum an neg^m?

De substantia agendum fuit in hac 1^a p^o huius sⁱ tractatus q^o in
poterat p^o fedem substantiam ariet cognoscimur substantia p^o q^o
prima agnoscitur tenetur ut ex dicendo potest. **D**icitur de substan-
tia invenit nobis in agendum dictum in tractatu 62. hic est de-
putabimus de substantia creata. **I**git et hoc substantia
sit aliud possitum an neg^m? **D**icitur aliud possitum

Ita fuerit desp. 2. sc. 10. d. 1°. tomo 3° p̄is desp. 16.
scd. 4. Partes desp. 16. Neth. scd. 3. 4. d. 5. Albertinus tom
2. pagina 34. Vagis in Neth. desp. 3. cap. 2. ~~per~~ ^g substantia
ab ea creata C de hoc m̄ agnoscet nōm substantiam in genere
suppositi. Substantia inter se illas distingueat atq; si est aliq; neg. am
n̄ potest substantia s̄p̄dere in genere suppositi substantiarum: ḡ n̄c alio
neg. am. Ibo minori supplementum reddit suppositum substantiarum
suum anima substantia: atq; si est aliq; neg. am n̄ reddit suppositum
substantiarum neg. dicitur: ḡ si est aliq; neg. am n̄ potest substantia s̄p̄
dere in genere suppositi substantiarum.

Q. si substantia est aliq; neg. am
p̄i. Partes assumunt alterius: atq; q̄. öte dicim: ḡ n̄c es
tis neg. am. Ibo minori ḡ. Verbum assumptum tantummodo dicit
substantiam creata p̄ dicim: atq; dicitur negatio suppositi
substantiam dicim, ḡ neg. am. n̄ suppositi p̄ positum sc̄at ne
substantiam negatio: ḡ si substantia est aliq; neg. am n̄ potest
Verbum assumere tantummodo.

3. cum Vagis ad haec öte sc̄at
p̄i. sc̄at substantiam substantia creata p̄ terminare nōm alienam
ta alioz nōm deinceps sumere: atq; at deinceps impos
sibij e talis assumptio, si substantia creata sit negatio ḡ
in alterantes docet sc̄at utrumq; Ibo minori ḡ. impossibilis
e unio realis in due extrema ḡ n̄ sint possit: atq; illa
assumptio, seu unio int̄j negat ḡ et realis de possit: ḡ

286

intelligi nō potest in iure contractum tempore subsistentia sit regum
et impossibilitate talis assumptio, si subsistentia sit negata.

Oppositum hinc tenet Petrus Fallopij

quod refert blasphemus 3. p. cap. 31. n. 7. T. in Meth. de prop. cap.
2. quem videt in Thaddeus 1. p. cap. 2. art. 1. quod
unum est pro arg. Si subsistentia sit talis positum reg-
nabat enim karissimam Christi D. pati per futuram violentiam, cum ex-
istat propria subsistentia: id haec non est dicendum: q. nisi illud exij-
tur. Pro sigillato, q. res tunc patitur violentiam pro privatis as-
similis gloriae sibi ornati: atq. si subsistentia sit aliud possi-
tum fuit alius et fatus ornatus et humiliatus, q. in karissimi
assumpto alii vero privaverunt: q. regnabit enim karissimam Christi D.
pati per futuram violentiam, cum exirent propria subsistentia.

Pro fide regando sequitur ad illius

classem distinguens hanc iudeo si padat de fidei sui fidei gaudiis
privatis sive complicitum existit inter eum et quem corde-
gattus fidei et amicitia docere tales fideliter ea proprie-
tatem: regando vero si padat de fidei sive propria fidei
caput ob extero agente. T. si te sit subsistentia q. in karissimi
et animi et gaudiis ob agente et infra probabitur. T. adhuc
in aplice apparuit in dicens karissimi pati violentiam, ut pa-
tolice replicaret ipsa q. q. cap. t. § 6. hoc q. u. cap. et
2. q. t. ubi debet iterum.

Galliges hinc 1. velutum assumptum non
hunc fideliter q. non habet et spacio in esse non est subsistentia

d88

biam et unice significi. 2. idem Dini. Quoniam enim
et factum a consilium curatur in fidem non sicut illi ad egestio-
nem et huius significat ad integrum rem tam tam non u.
estis. 3. pertinet ad integratam dispositi huius. Verbum non
et auctoritate significatur: ut hoc et auctoritate substantiam, ut
pateat non est auctoritate, sed substantia hanc operat ad egestio-

Caput. 2^m.

Pot sit istud positivum de nominibus signifi-
Ecce substantia

Sta 1^a greditur substantia? Pro substantia est nec substantia
est tuis. Et ultimum implementum ingenere dispositi, seu ultima-
te significare. Ita colligitur significatio desp. 12. sent. 4. nro 24. bly:
gatio 1^a p^a desp. 128. cap. 4. Et fuit dico desp. 16. Meth. sent.
1^a nro 2. Divisio substantia est definita analogice in substi-
tuentiam invenitam et exanim: in uita in B. Divisio substi-
tuentis subvenit: occula in quaterna; electrum judicium
substantia significatur in substantiam in operatum iuri et sub-
stantia cum recte. Et in operatum significatur iuri et substi-
tuentia significatur in corporalem in operatum iuri substantia
substantia inde id. bly.

Sta 2^a gg nominibus substantia
significatur. Nomen ipsum substantiam multiformem agere an-
tiquis. Hoc fuit usurpatum: quia agere uentiorum significatur

supplemento ad substantiam at dicti ingratus q^{uod} non est
nihil subsistentia ne res ipsa significetur? Propterque res ipsas
bus nominibus. Alioquin etiam personalitas alijs hypostasis
et alijs corporalitas cum hoc in determinate q^{uod} priora
duo nomina significant substantiam ad substantias reales
at corporalitas q^{uod} est tertium, significat et substantia
ad substantias non reales.

Dies substantia dei absolute e
u. substantia tunc n^{on} est ultimum supplementum dei in ge
nere suppositi substantiae q^{uod} deficit substantia n^{on} recte tradic
ti. p^{ro}p^{ri}o min. q^{uod} Deus ultime ipsius in genere suppositi est
substantia autem: q^{uod} substantia absolute n^{on} est ultimum
supplementum.

Pro arg^m supponere falsum in maiori;
dare scilicet inde talum substantiam absolute n^{on} ostendamus
in tunc. Et sic deficit arg^m. Collige 1°: n^{on} datur alijs
q^{uod} sit singularis substantia, q^{uod} n^{on} est suppositum, q^{uod} trans
grediuntur facti, si Deus habet substantiam absolutam, est n^{on}
tunc Deus substantia singularis ipsa et n^{on} sit in genere nisi
et in genere substantiae, q^{uod} hanc est supplementum substantiae, d^{icitu}
r n^{on} est suppositum, q^{uod} alterius conveniens substantia
relativa, suppositum autem incommunicabile est debet alterius
ut hoc.

Collige 2°: impossibiliter est substantia
dicamentalem tam, q^{uod} n^{on} sit suppositum. Nam ex eo hoc est

possibilis. Et pōē Dei asuertere aliquid nām singularem
ad subsistentiam ab substantiam pōē nō maneret expositum.
Dicitur pōē impossibilitate aliquid terminari: atq; illa asser-
tio & impossibilis cum nō debet tali substantia absolute non
exi. qd' impossibilis est ut sitia dicamentali. qd' sit impossibili-
tum.

69

7a

De distinctione substantiarum animarum

Caput. I.

I. Subsistens distinguatur pōē distincti-
vitate anima.

¶ At 1. Hs substantia defacto distinguuntur virtutibus
animarum. Pōē neg. ita dicit. De Luminis. desp. 34.
scit. 2. nō qd' scit. 4. nō 24. Dicitur. Venerabilis
Valerius. Valerius & alijs infra cap. 3. huiusmodi propositio
distinguente substantiam modis. qd' Verbum Domini
assumpit unitatem. qd' assumpit substantiam et definitivam
in similiis & diversis attributis. atq; nō potest veritas ipsa distin-
guere substantiam. si illa virtus non anima habeat distingu-
tio. qd' si aequaliter possit. qd' aequaliter substantiam
Pōē ab humanitate plus quam virtute distinguere. qd' huius

q̄d ab omni sequit fidelio infra sebandy s̄ 25. q̄d
 dico q̄d apud obiectum soluere distinguitur p̄t suu-
 ri ueritatis q̄d si dicitur in re ipsa ueritate p̄t alter ḡ si
 hanc p̄t distinguuntur plures ueritate a subsistente p̄t
 ueritate unius Verbi p̄t eisdem Verbo ueritatis subsistente hanc
 p̄t finit p̄t hanc p̄t Defectus existit sine propria subsis-
 tente ut q̄d subsistente esse in ueritate ḡ est q̄d
 ex ea uia distinguuntur ab ueritatem sine iū p̄t cōdere et sic
 hanc p̄t distinguuntur a subsistente esse iū defectus existit.

Pugnab p̄posito q̄d ueritatis Dicen-
 tis Dicendum q̄d Gabriel p̄ ag. ann. Pasquium l. 2. p̄i dyp. 3.
 cap. 1. subsistens Verbi est ueritatis uerbi utrūq; dīcā
 p̄t hoc distinguens ueritatem at dicatur uerbi subsistente Verbi
 ueritatem hanc, p̄t dicatur nō dīcā nō assumere nām hanc
 p̄t sit ueritatis uerbalis ueritatis at nām hanc dicatur
 assumpta subsistente dīcā p̄t subsistente hanc p̄t Assumptio
 hanc dīcā.

Dicendum p̄t hanc ueritatem sc̄i in tri-regendo
 quatuor p̄t subsistente dīcā p̄t nām dīcā absolute p̄t identica redendo sc̄i in
 assumpta p̄t dīcā nō nām dīcā nō assumere, p̄t nām uerbi ab ueritate dīcā
 ueritatem identice. ut rego istam, q̄d subsistente hanc p̄t subsistente dīcā p̄t
 repugnat assumpta falso, p̄t repugnat nō dīcā assumpta falso;
 p̄t illi repugnat et assumpta identice (sic in dīcā p̄t assumpta subsis-
 tente hanc p̄t manet in nām assumpta p̄t tri-regendo
 hoc autem nō repugnat nō dīcā, p̄t nām dīcā identice assumpta)

885

Reponetis Verba Defecto patet assumere
esse humanitatem quatenus ipsa humanitas subiecta est ad ratione
concepit quatenus ipsa humanitas est et ab humanitate quatenus in
essa est ratione est et ratione virtute distinguuntur: g. t.
subsistencia distinguuntur: tunc virtute assumpta ad hanc partem assumere
est ab ea quae assumetur subsistencia. Propter haec quia est ratione
est in hoc subsistens, alioquin nullum est ab eo et non est sub-
sistens: sed hoc est subsistens non potest alterari: g. est ratione
ratione est assumere non potest: g. humanitas non potest assumptam rationem
est.

Distinguedo tamen secundando si p-
otes de assumptione facti: regando si assumptionis identice. g.
Verbum assumens humanitatem non assumptam facti est: tunc
assumpserunt est: est ratio facti assumptionis, tunc assumptionis
identice: quatenus ergo idem est cum subiecta mea ad hanc et
dico dicatur assumptio de ratione apud eum et hanc subsistence-
tiam ad refutandam identificationem et subsistenciam ar-
mavit. Deinde secundum tamen regis ostium quod subsistencia hu-
mana non est identica potest esse diversa, g. dicitur etale
subsistencia in aliis factis assumptionis non impeditam

Collige hinc Verbum cum dictum assun-
zione et identice ratione humanitatis, g. sitz tales utroque
identic sunt ead humanitas, ut si subsistencia identificatur
et est virtute distinguuntur ab humanitate et assumptis, g.
haec implicat in aliis factis ratione humanitatis quae sunt id
rationis. g. aperte rei sunt subiecta, ut patet. Dicuntur vero

habitate) assumunt ipsib[us], i[n] m[od]o II. negant esse in
assumptione, sequuntur de assumptione. Sed ipsa anima facta
et in identice terminatur.

Q[uod] 2. De possibili sit subjec-

tio[n]is creata uirtute distincta anima non. Propter? Ita suauis
us desp. 37. sed l[et]i n[on] 8. T[em]p[or]e. 34. sed l[et]i n[on] 12. Des-
p. 33. sed l[et]i n[on] 7. T[em]p[or]e. T[em]p[or]e insinuat ibi l[et]i. Desp. 37.
n[on] 7. Vasquinus B. si desp. 31. n[on] 4. T[em]p[or]e. 3. De creatione con-
uincit. Ita q[ua]d substantia et substantiam indistinctam adhuc
conuincit simplicitatem in ea inuisitare seu citati illius substantie.
Ita substantia: ab omnimoda simplicitate. q[ui]c[um]q[ue] ita simple
st negat esse. Ita, ne ex n[on] 3, substantia ex
eis distinctis sit ipsitum, sicut p[ro]p[ri]o ipius dicitur. n[on] e[st]
possibilis substantia creata q[ui]c[um]q[ue] substantia, p[er]animus impossibili-
tis et talis substantia.

Si enim q[ui]c[um]q[ue] est possibile anima
creata indistincta anima indistinctio: q[ui]c[um]q[ue] nec videtur possibilis
de extra indistincta anima substantia. Ita 31. q[ui]c[um]q[ue] sic
dicitur nec in p[er]fecto posse extra substantia, si talis substantia
h[ab]eat animi ad Deum: sed in minore implicat in p[er]fecto aliquam
nam substantiam animi ad Deum: q[ui]c[um]q[ue] p[er]fecto aliquam animi
ad Deum extra substantia: q[ui]c[um]q[ue] si illius ratiocinatio ex eo est im-
possibilis, et illa substantia eo ipso impossibilis videtur.

Sed reges tu et opposito d'afioriori
fuerint. At citati sagra p[ro]p[ri]e de factis admittente

subsistens indistincta. Et tunc p. cōctiam in distincō
astendit omnino dām simplicitatem dēpīt deitatem: q.
Fūsītē p. subsistētē indistincta, nō astendit omnino dā
simplicitatem sēn deitatem. Ab his q. Petrus illi cōct
cōctum esse ipso. D. aqua illi indistincta ex nō nō q. sit
distinguīt ad illa p. nōm ut dicitur trā. T. q. q. q.
3. S. d. Petrus nō hēt omnino dām simplicitatem ut pē
q. nōm. p. cōctiam indistincta nō astendit omnino dā
simplicitatem. D. sc̄o cōcti p. hēt p. bōm in regardo cōctia. D.
q. d. p. cōctis ab omni cōctore p. cōctiam indistincta nō
tendit simplicitatem q. t. nō cōctate at subsistētē
subsistētē indistincta astendit simplicitatem q. t. nō cōct
cōctate e. q. cōctia nō se hēt p. cōctis cōctis dēpīt
at subsistētē hēt se ut p. cōctis cōctis dēpīt cōctis tē
indistincta astendit cum p. cōcte ē. cōcte ē. cōcte ē. cōcte ē.
ex p. cōctis dēpīt. cōcte ē. cōcte ē. cōcte ē. cōcte ē. cōcte ē.
p. cōctis. seu p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis
p. cōctis. p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis

Pedagogus. Referei p. cōctam indistincta

astendit omnino dām simplicitatem, ut aperte in latere dēpīt. D. in
verbō dīrō q. f. sp̄issam actiūm referunt ad sp̄issūm lantē
q. sp̄issa ē. rētō indistincta latere d. verbō. D. tñc. tñc.
tñc. nō p. cōctis seu p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis
p. cōctis. p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis
p. cōctis. p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis p. cōctis